
[2019-6-RE](#)

CAUSA 2019-6-RE

(Visanzay Ruano c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 31-2019. Recurs d'empara

Aute del 15 de març del 2019

BOPA núm. 29, del 27 de març del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 de gener del 2019, per la representació processal del Sr. Ramon Visanzay Ruano, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 19 d'octubre del 2018 i contra l'aute del 3 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del dret a la intimitat, reconegut a l'article 14 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de les resolucions objecte de recurs, i que es retrotregui la causa per tal que la Sala Administrativa interpreti la llei aplicable a la causa i doni lloc a les pretensions sol·licitades per aquesta part en el seu escrit de demanda. Així mateix, atès el perjudici greu i de difícil reparació que l'execució de la sentència impugnada podria suposar, demana la seva suspensió fins al moment del pronunciament constitucional;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 14, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 2 de gener del 2018, el Govern d'Andorra va desestimar, en reposició, la sol·licitud de regularització de residència i treball del Sr. Ramon Visanzay Ruano.

1.2. La representació processal del Sr. Ramon Visanzay Ruano va presentar una demanda

jurisdiccional contra aquesta desestimació en què sol·licitava la declaració del seu dret a la renovació del permís de residència i treball.

1.3. El 8 de maig del 2018, el Tribunal de Batlles va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava la demanda esmentada i declarava les resolucions administratives ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.4. La representació processal del Sr. Ramon Visanzay Ruano va formular un recurs d'apel·lació contra la decisió de la primera instància i, el 19 d'octubre del 2018, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què decidia desestimar el recurs d'apel·lació i confirmava la sentència recorreguda, declarant que la resolució del Govern era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.5. La representació processal del Sr. Ramon Visanzay Ruano va interposar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta sentència de la Sala Administrativa per tal com considerava que s'havien vulnerat diversos vessants del seu dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

1.6. El 3 de desembre del 2018, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute mitjançant el qual desestimava aquest incident de nul·litat d'actuacions.

1.7. El 16 de gener del 2019, la representació processal del Sr. Ramon Visanzay Ruano va presentar un recurs d'empara contra la sentència del 19 d'octubre del 2018 i contra l'aute del 3 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del dret a la intimitat, reconegut a l'article 14 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del recurrent

- La representació processal del Sr. Ramon Visanzay Ruano formula aquest recurs d'empara perquè, segons el seu parer, s'ha produït una vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa, a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut i a la tutela judicial efectiva, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com del dret a la intimitat, establert a l'article 14 de la Constitució.

- Argumenta que s'ha provat que per causes de força major no va poder acudir a l'Administració andorrana per tal de renovar el seu permís de treball i de residència en deguda forma. La jurisdicció ordinària assenyala que el Sr. Visanzay no va acudir en temps per renovar el permís de treball i de residència, sense prendre en consideració que no va fer-ho perquè es trobava privat de llibertat a un centre penitenciari de Lleida des del mes de juny del 2015.

- Assevera que la Llei qualificada d'immigració no preveu, en els seus articles 52 i 53 que, per causes de força major, no s'hagi pogut residir de forma efectiva al Principat, de manera que quan els tribunals apliquen el text legal aplicable que no ho preveu, lesionen el dret a la defensa i el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia enuncia, en la seva sentència del 19 d'octubre del 2018, les dades fàctiques relatives a aquest cas, consistents en l'ingrés en presó del recurrent des del 22 de juny del 2015 fins al juny del 2017 i que la seva autorització de residència i treball era del 15 de gener del 2015 fins al 15 de gener del 2017.

- Argumenta que la desestimació de la sol·licitud no es justifica en el temps transcorregut, ja que l'autorització caducada es pot renovar si ha transcorregut menys d'un any (article 82 de la Llei qualificada d'immigració).

- La denegació de la sol·licitud respon a la manca de compliment dels requisits dels articles 52, 53 i 58 de la Llei qualificada d'immigració, en virtut de la qual es requereix haver residit i treballat de manera efectiva al Principat d'Andorra durant el període de vigència de l'autorització.

- El fet de trobar-se privat de llibertat en un país estranger no constitueix una causa o un supòsit assimilable a la residència i exercici permanent al país d'una activitat professional (articles 52 i 53 esmentats), alhora que tampoc reuneix els requisits per obtenir la renovació de l'autorització de treball sense residència al no complir-se el supòsit de fet de l'article 58 bis de la Llei esmentada.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem; l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd i no vulnerin cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució.

3.2. Com a qüestió prèvia, esdevé necessari refusar l'eventual vulneració que s'al·lega en l'escrit de recurs al dret a la intimitat (article 14 de la Constitució), atès que si bé s'enuncia en l'encapçalament del recurs, en el cos d'aquest no es denuncia cap lesió ni vulneració a la intimitat del recurrent comesa per la sentència del Tribunal Superior de Justícia, ni se sol·licita cap pretensió al respecte en el *petitum* de l'escrit de recurs, limitant les eventuais vulneracions al dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a la defensa, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut i equitatiu (article 10 de la Constitució).

3.3. La vulneració del dret a la jurisdicció es fonamenta en què la sentència del Tribunal Superior de Justícia hauria lesionat el dret a la jurisdicció (article 10 de la Constitució) del Sr. Visanzay pel fet de no considerar la seva situació personal –privació de llibertat en un centre penitenciari a l'estranger– com a supòsit de força major que impediria la no renovació de l'autorització de residència i treball.

No obstant això, el criteri d'aquest Tribunal és que no s'ha vulnerat el seu dret a la jurisdicció en cap dels vessants que s'indiquen.

3.4. L'examen de les actuacions evidencia que no s'ha produït cap lesió del dret a la defensa del recurrent en empara. Així, ha pogut efectuar les al·legacions en defensa dels seus interessos, proposar i practicar la prova que ha tingut per convenient i ha estat tractat d'acord amb el principi d'igualtat d'armes, sense que es concreti, per la seva part, cap actuació particular de menyscapte o

d'afectació al dret a la defensa.

A la mateixa conclusió s'arriba en relació amb el procés degut i equitatiu. La tramitació processal s'ha ajustat a les previsions legals, no s'ha omès cap tràmit fonamental que hagi pogut produir indefensió i se li han atorgat els diferents mitjans d'impugnació previstos a la Llei contra aquelles decisions que considerés lesives. Per altra part, a l'igual que en relació amb el dret a la defensa, no menciona ni enuncia cap concreta vulneració o lesió del procés degut en aquest afer.

3.5. Finalment, l'article 10 de la Constitució recull el dret a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret i tampoc en el cas que ens ocupa ha tingut lloc cap vulneració d'aquest dret.

En efecte, el recurrent en empara confon el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret amb aconseguir una resolució favorable als seus interessos i a les seves pretensions. La Constitució (article 10) només empara el primer no el segon. És a dir, el Tribunal Constitucional ha de vetllar per tal que els tribunals ordinaris motivin les seves resolucions, que aquesta motivació no sigui merament aparent o formal, i que la fonamentació de les decisions no sigui irracional, il·lògica o absurda.

3.6. La lectura de la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia es troba fonamentada en Dret, ja que aplica les exigències per renovar l'autorització de residència i treball, previstes a la legislació sobre immigració, i, en concret, requereix la residència efectiva en el Principat durant la vigència de l'autorització. A la vegada, analitza aquelles excepcions que la pròpia norma contempla, i conclou que el fet de complir condemna en un centre penitenciari estranger no es preveu com a una excepció, de manera que no s'ha donat compliment a l'exigència de residència efectiva, sense que la imposició d'una pena privativa de llibertat pugui ser entesa com a una causa de força major.

En definitiva, la resolució judicial conté una decisió, fonamentada en Dret, i que no pot ser titllada d'irracional, d'il·lògica o d'absurda.

I l'aute, resolutori de l'incident de nul·litat d'actuacions, ja argumentava també que la desestimació de la pretensió del recurrent es justifica en els criteris que estableix la Llei qualificada d'immigració i no sobre el termini de presentació de l'autorització (FJ 2).

3.7. Per consegüent, atès que la desestimació de l'incident de nul·litat d'actuacions està degudament fonamentada en Dret, aquest Tribunal Constitucional només pot declarar inadmissible a tràmit el recurs d'empara presentat per la representació processal del recurrent.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2019-6-RE interposat per la representació processal del Sr. Ramon Visanzay Ruano contra la sentència del 19 d'octubre del 2018 i contra l'aute del 3 de desembre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 15 de març del 2019.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen Joan Manel Abril Campoy
Magistrada

Magistrat